

નિર્દોષ પંખીને

કલાપી

સુરસિંહજી તખ્તસિંહજી ગોટિલ : અમરેલી જિલ્લાના લાઈ ગામના આ કવિ રાજ પરિવારમાં ઉછર્યા હતા. રાજકોટની શાળામાં પ્રાથમિક શિક્ષણ મેળવ્યા પછી તેમણે અંગેજુ, સંસ્કૃત, ફારસી, ઉર્ડૂ વગેરે ભાષાનો અભ્યાસ કર્યો હતો. રાજકીય ખટપટો અને લંજજવન બાબત તેમણે અનેક સંઘર્ષોનો સામનો કર્યો છે. ‘કલાપીનો કેકારવ’ તેમનો સુંદર કાવ્યસંગ્રહ છે.

પ્રસ્તુત કાવ્યમાં કવિના હદ્યમાં રહેલી પક્ષી પ્રેમની સંવેદના ભારોભાર પ્રગટ થયેલી છે. પંખી ઉપર ફેંકાયેલા પથ્થરથી તેઓ સખત આધાત અનુભવે છે. તરફહતા પંખીની વેદનાને કવિએ જે વાચા આપી છે તેનાથી આપણું હદ્ય પણ વધિત થઈ જાય છે. અંતે અફસોસ વ્યક્ત કરતાં કવિ કહે છે કે, “મારાથી ડરી ગયેલા આ પંખીએ હુંમેશ માટે શ્રદ્ધા ગુમાવી દીધી હોવાથી તે ફરી પાછી આવવાની નથી. હદ્યમાં લાગેલો કારમો ધા ભૂલી શકવો સરળ નથી.” હવે પંખી પોતાની પાસે નહિ જ આવે અને કદાચ આવશે તોપણ ફરીથી ઊડી જવા માટે જ. તેની વધારી કવિના હદ્યમાં થયેલો વલોપાત આ કાવ્યમાં વેધક રીતે પ્રગટ થયેલો છે.

(મંદાકાંતા)

તે પંખીની ઉપર પથરો ફેંકતાં ફેંકી દીધો;
છૂટ્યો તે, ને અરર પડી ફાળ દૈયા મહીં તો.
રે રે ! લાઘ્યો દિલ પર, અને શ્યાસ રુંધાઈ જાતાં;
નીચે આવ્યું તરુ ઉપરથી પાંખ ઢીલી થતામાં.
મેં પાળ્યું તે તરફડી મરે હસ્ત મારાજથી આ;
પાણી છાંટ્યું દિલ ધડકતે, તોય ઊડી શક્યું ના.
ક્યાંથી ઊંઠે ? જખમ દિલનો ઝૂર હસ્તે કરેલો;
ક્યાંથી ઊંઠે ? હદ્ય કુમળું છેક તેનું અહોદો.

આણા ! જો, જો કળ ઊતરીને આંખ તો ઊંઘડી એ;
મૃત્યુ થાશે, જીવ ઊગરશે, કોણ જાણી શકે એ ?
જીવ્યું આણા ! મધુર ગમતાં ગીત ગાવા ફરીને;
આ વાડીનાં મધુર ફળને ચાખવાને ફરીને.

રે રે ! કિન્તુ ફરી કદી હવે પાસ મ્હારી ન આવે,
આવે ત્યોયે ડરી ડરી અને ઈચ્છતું ઊડવાને;
રે રે ! શ્રદ્ધા ગત થઈ પછી કોઈ કાળો ન આવે,
લાઘ્યા ધાને વીસરી શકવા કાંઈ સામર્થ્ય ના છે.

● માર્ગદર્શક સ્તંભ ●

કાવ્યનું ભાવવાહી ગાન કરાવ્યા પછી તેને પ્રશ્નોત્તરની મદદથી સમજાવવું. પશુ-પંખી પ્રેમ માટે વિદ્યાર્થીઓને જાગૃત કરવા. મનુષ્ય પોતાના સ્વાર્થ ખાતર નિર્દોષ પશુ-પક્ષીઓનું નિકંદન કાઢતો રહે છે. આપણે પશુ-પંખીના બચાવ માટે શું શું કરી શકીએ તેની ચર્ચા કરી વિદ્યાર્થીઓના વિચારો જાણી જરૂર લાગે ત્યાં વધારાની માહિતી આપી તેમને યોગ્ય માગદર્શન આપવું.

સ્વાધ્યાય

સ. ૧ નીચેના શબ્દો માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા શબ્દો શોધો.

(૧) હાથ	(૨) ઘા	(૩) નાજુક	(૪) મીઠા
(૫) વિશ્વાસ	(૬) તાકાત	(૭) થડકો	(૮) ભૂલવું

સ. ૨ ઉદાહરણ પ્રમાણે શબ્દ લખો. દા. ત. : ફૂર - દ્યાળુ

(૧) જીવન	(૨) મધુર	(૩) ગમતાં	(૪) સામર્થ્ય

સ. ૩ ‘હદ્ય’ માટે કાવ્યમાં વપરાયેલા અન્ય શબ્દો અને તમે જાણતા હો તે પણ લખો.

સ. ૪ રેખાંકિત ઇદ્ઘિપ્રયોગોને સ્થાને કૌંસમાં આપેલા ઇદ્ઘિપ્રયોગ વાપરીને વાક્ય ફરીથી લખો.

(શ્વાસ રુંધાઈ જવો, ફણ પડવી, કળ વળવી, શ્રદ્ધા ઠગી જવી.)

- (૧) વિપરીત પરિસ્થિતિમાં માણસ પ્રભુ ઉપરનો વિશ્વાસ ગુમાવી દે છે.
- (૨) અક્ષરમાત થવાના સમાચાર સાંભળીને મને ધ્રાસકો પડ્યો.
- (૩) સરધસમાં અતિશય ભીડને કારણે મને ગુંગળામણ થવા લાગી.
- (૪) અચાનક બારણામાં આંગળી આવી જવાથી પાંચ મિનિટ પછી પીડા ઓછી થઈ.

સ. ૫ કાવ્યપંક્તિને યોગ્ય રીતે જોડો :

(અ)	(બ)
(૧) રે રે ! શ્રદ્ધા ગત થઈ પછી	(૧) પાંખ ઢીલી થતામાં.
(૨) જીવું આહા ! મધુર ગમતાં	(૨) ફૂર હસ્તે કરેલો.
(૩) ક્યાંથી ઊંઠે ? જખમ દિલનો	(૩) કોઈ કાળે ન આવે.
(૪) નીચે આવું તરુ ઉપરથી	(૪) ગીત ગાવા ફરીને.

સ. ૬ યોગ્ય વિકલ્પ પસંદ કરી વાક્ય ફરીથી લખો.

- (૧) પંખીને હોંશમાં લાવવા _____
(અ) તેને વૃક્ષની છાયામાં રાખ્યું.
(આ) તેને પ્રેમથી પંપાળ્યું.
(ઈ) તેના ઉપર પાણી છાંટ્યું.
- (૨) પંખી _____ ઉપરથી નીચે પડ્યું.
(અ) આકાશ
(આ) ઝાડ
(ઈ) છાપરા
- (૩) એકવાર _____ ગઈ પછી પાછી આવતી નથી.
(અ) શ્રદ્ધા
(આ) સ્થિતિ
(ઈ) કિંમત

સ. ૭ ચાલો, સમજ્ઞને લખીએ.

- (૧) કવિએ પથરો ફેંક્યો -
(૨) કવિ પંખીની સારવાર કરે છે -
(૩) છેલ્લે કવિ અફસોસ કરે છે -
(૪) કવિતાના કવિનું પૂરું નામ -

સ. ૮ ‘મારું પ્રિય પક્ષી’ વિશે અથવા ‘ધાયલ પક્ષીની સારવાર તમે કેવી રીતે કરશો’ તે તમારા શબ્દોમાં લખો.

★ બે-બે વિદ્યાર્થીઓના જૂથ બનાવીને ‘પિંજરાનું પક્ષી’ અને ‘સ્વતંત્ર પક્ષી’ બની સંવાદ સાધો.

સ. ૯ ઉદાહરણ પ્રમાણે કૌંસમાં આપેલા કિયાપદનું યોગ્યદ્વારા ખાલી જગ્યામાં લખો.

દા.ત. પક્ષીઓ (ગમવું) ગમતાં ગીતો ગાય છે.

- (૧) (ઉગવું) _____ સૂરજનાં ઉરણો કોમળ હોય છે.
(૨) આકાશમાં (ઉડવું) _____ પંખીને ઈજા ન પણોચાડાય.
(૩) (ખીલવું) _____ ફૂલો પર ભમરાં મંડરાતાં હતાં.
(૪) (તરફડવું) _____ પંખીને જોઈ કવિનું હૃદય દ્રવી ઉઠ્યું.
(૫) (ઘડકવું) _____ દિલે તેને પંપાળ્યું.

સ. ૧૦ વિશેપણ ઓળખીને રેખાંકિત કરો.

- (૧) જખમ હિલનો ફૂર હસ્તે કરેલો.
- (૨) મધુર ગમતાં ગીત ગાવા ફરીને.
- (૩) મધુર ફળને ચાખવાને ફરીને
- (૪) હૃદય કુમળું છેક તેનું અહોદો.

પ્રક્લિપ

★ અતુ બદલતાં કેટલાંક પક્ષીઓ સ્થળાંતર કરતાં હોય છે. આવાં સ્થળાંતર કરતાં પંખીઓની માહિતી ઈન્ટરનેટ પરથી મેળવીને સુંદર આલ્બમ બનાવો.

★ વિશેપ વાંચન ★

એક વર્ષો જૂનું મંદિર હતું. કેટલાંક શ્રદ્ધાળુઓએ સાથે મળીને આ મંદિરના જાણોદ્વારની કામગીરી શરૂ કરી. મંદિરમાં વર્ષાથી રહેતાં કબૂતર મુંજાપાં કે હવે આપણે રહેવા ક્યાં જઈશું? બાજુમાં આવેલી મસ્તિજદમાં રહેતાં કબૂતરોને આ વાતની ખબર પડતાં આ કબૂતરોએ મંદિરમાં રહેતાં કબૂતરોને થોડા મહિના મસ્તિજદમાં રહેવા આમત્રણ પાઠથ્યું. મંદિરનાં બધાં જ કબૂતરો રહેવા માટે મસ્તિજદમાં ગયાં.

આ વિસ્તારમાં એક ચર્ચ પણ હતું. ચર્ચનાં કબૂતરોને પણ જાણ થઈ કે મંદિરનાં કબૂતરો હાલ મસ્તિજદનાં કબૂતરો સાથે આશરો લઈ રહ્યાં છે. ચર્ચનાં કબૂતરો મસ્તિજદમાં ગયાં અને ત્યાં આશરો લેતાં મંદિરનાં કબૂતરોને ચર્ચના મહેમાન બનવા વિનંતિ કરી. મંદિરનાં કબૂતર થોડા દિવસ ચર્ચમાં પણ ગયાં. આ કબૂતરો થોડા દિવસ ગુરુદ્વારા ને થોડા દિવસ દેરાસરનાં કબૂતરના પણ મહેમાન બન્યાં.

મંદિરનું બાંધકામ પૂર્ણ થતાં કબૂતર ફરીથી પોતાના મૂળ સ્થાને પરત ફર્યા. કબૂતરના એક નાના બચ્ચાએ એમના વડીલને પૂછ્યું, “દાદા, આપણે થોડા મહિના સુધી બધી જર્બાએ ફર્યા. ત્યાં મેં જોયું કે જે લોકો મંદિરમાં આવે એને ઇન્દુ કહેવાય, મસ્તિજદમાં આવે એને મુસ્લિમ કહેવાય, ચર્ચમાં આવે એને ઈસાઈ કહેવાય, ગુરુદ્વારામાં આવે એને શીખ કહેવાય અને દેરાસરમાં જાય અને જેણ કહેવાય, આવું કેમ?” વડીલ કબૂતરે કહ્યું, “બેટા, એ બધા જુદાંજુદાં ધર્મ પાણે છે માટે જુદાંજુદાં નામે ઓળખાય છે.”

બચ્ચાને આ જવાબથી સંતોષ ન થયો એટલે જીજો પ્રશ્ન કર્યો, “દાદા, આપણે મંદિરમાં હોઈએ ત્યારે અને મસ્તિજદમાં હોઈએ ત્યારે પણ કબૂતર જ કહેવાઈએ. આપણે એકસરખાં દેખાઈએ એમ આ લોકો પણ દેખાવમાં સરખા જ છે તો પણી એ મંદિર કે મસ્તિજદમાં, ઇન્દુ-મુસ્લિમને બદલે માણસ તરીકે કેમ ન ઓળખાય?” વડીલ કબૂતરે નાના બચ્ચાને વહાલ કરતાં કહ્યું, “બેટા, આપણે બુદ્ધિ વગરનાં પક્ષીઓ છીએ અને માણસો બહુ બુદ્ધિશાળી છે એટલે એમણે એમની બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરીને બેદભાવ ઊભા કર્યા છે.”

હે ગ્રલુ! આપને એટલી જ પ્રાર્થના છે કે બેદભાવ ઊભા કરતી અમારી બુદ્ધિને કુંઠિત કરજો અને આપની રચેલી સૂચિના પ્રત્યેક માનવને પ્રેમ કરી શકીએ એવું કબૂતર જેવું ભોળપણ આપજો.

- શૈલેષ સગાપરિયા

હા, પસ્તાવો વિપુલ ઝરણું સ્વર્ગથી ઊતર્યું છે.

